

Idrætsklubber, frivillige og skat ©

*Af advokat (L) Bodil Christiansen og
advokat (H), cand. merc. (R) Tommy V. Christiansen*

www.v.dk

Skatteforholdene i idrætsklubber og -foreninger har de senere år påkaldt sig interesse i flere henseender. SKAT har bl.a. haft særligt fokus på aflønning og afregning af skatter for aktørerne i de professionelle idrætsklubber. Nogle af disse problemstillinger er imidlertid også aktuelle for andre klubber og foreninger. Det gælder bl.a. SKAT's undersøgelser af, om skattereglerne for frivillige ledere, trænere mv. er blevet overholdt.

I mange idrætsforeninger har frivillige medhjælpere stor betydning for foreningens virke som drivkraft i foreningens aktiviteter.

Skattelovgivningen indeholder imidlertid kun få regler om beskatningen af godtgørelser m.v., som de frivillige medhjælpere måtte modtage fra foreningen.

Løn

Modtager *en medhjælper* betaling for sin bistand, er dette vederlag som det klare udgangspunkt skattepligtigt for medhjælperen. Foreningen skal følgelig indeholde kilde-skat og AM-bidrag af sådanne udbetalinger. Det gælder i princippet, uanset om vederlaget blot har symbolsk karakter. Foreningen kan endvidere udbetale skattefri godtgørelser til ansatte lønmodtagere og lønnede medhjælpere efter de almindelige skatteregler for lønmodtagere om eksempelvis rejse- og befodringsudgifter.

Lønnede medhjælpere i idrætsforeningen er typisk trænere og ledere.

Offentliggjort d. 26. juli 2014

Udgiftsgodtgørelser til ulønnet bistand

For de frivillige hjælpere er det i sagens natur særligt spørgsmålet om beskatningsforholdene for *udgiftsgodtgørelser* m.v. fra foreningen, som påkalder sig interesse.

Skattelovgivningen indeholder særlige regler om udbetaling af skattefri godtgørelser til frivillige (ulønnede) bestyrelsesmedlemmer og medhjælpere. Men flere betingelser skal være opfyldt, for at godtgørelsen kan udbetales skattefrit. Opfylder foreningen og bestyrelsesmedlemmet hhv. medhjælperen ikke disse betingelser, er godtgørelsen skattepligtig, personlig indkomst for modtageren og skal følgelig beskattes med op til højeste marginale skattesats.

Godtgørelse til medhjælpere og bestyrelsesmedlemmer

For det første omfatter reglen kun *ulønnede* bestyrelsesmedlemmer henholdsvis *ulønnede* frivillige medhjælpere. Denne afgrænsning skal ses i lyset af, at udbetaling af udgiftsgodtgørelser til lønnet bistand i foreningslivet beskattes efter de almindelige regler for godtgørelser til lønansatte, herunder godtgørelse af rejse- og befordringsudgifter.

Begrebet medhjælpere omfatter bl.a. trænere, instruktører og kampdommere. Foreningens medlemmer og forældre til foreningens medlemmer anses kun for medhjælpere for foreningen i det omfang, de udfører arbejde for foreningen. Derimod anses medlemmers udførelse af aktiviteter, der er en naturlig del af medlemskabet, f.eks. anses transport til træning, ikke for omfattet af bestemmelsen. Det skyldes, at transporten til træning antages at ske i medlemmets egen interesse, fordi deltagelse i træningen netop er formålet med medlemskabet af foreningen.

Led i foreningens virksomhed

Dernæst er det en betingelse, at den ulønnede medhjælperes bistand ydes som led i foreningens skattefri virksomhed. Foreningens skattefri virksomhed skal således afgrænses overfor de af foreningens eventuelle aktiviteter, der i denne sammenhæng skal anses som erhvervsmæssig virksomhed.

Offentliggjort d. 26. juli 2014

Der skal således sondres mellem de to former for virksomhed, d.v.s. henholdsvis foreningens skattefri virksomhed, f.eks. oplæring af spejdere i knudebinding, og en eventuel erhvervmæssig virksomhed drevet af foreningen. Det afgørende for, om der er tale om indtægt ved erhvervmæssig virksomhed, er i den forbindelse efter skattevæsenets egen vejledning *arten* af den virksomhed, der udøves. Skattemyndighederne har anlagt en meget vid fortolkning af dette begreb. Begrebet erhvervmæssig virksomhed omfatter således efter SKAT's vejledning principielt driften af alle virksomheder, der *kan* indbringe en fortjeneste. Området er således ikke - som normalt indenfor skatteretten - begrænset til aktiviteter, der har til *formål* at indbringe en fortjeneste.

Skattevæsenet nævner her som eksempel, at en forening, der mod betaling påtager sig en opgave, som skal udføres af dens medlemmer, f.eks. omdeling af telefonbøger, i denne sammenhæng anses for at drive erhvervmæssig virksomhed, hvis det er foreningen, som har indgået aftalen og modtager betalingen. I sidstnævnte tilfælde gælder de særlige gunstige regler for udbetaling af godtgørelse til medhjælpere altså ikke.

Godtgørelsen må ikke overstige Skatterådets satser

Det er endelig en betingelse, at godtgørelsen udbetales til dækning af udgifter, som modtageren afholder *på foreningens vegne*, og at godtgørelsen ikke overstiger Skatterådets satser på området.

Der kan eksempelvis udbetales skattefri godtgørelse til at dække rejseudgifter efter de almindelige skatteregler om dækning af rejseudgifter.

Ligeledes kan der udbetales skattefri godtgørelse til at dække udgifter til befordring i egen bil med Skatterådets satser for erhvervmæssig kørsel efter de almindelige regler om befordringsudgifter, men således, at begrænsningen i form af den såkaldte 60-dagesregel ikke anvendes.

Det er imidlertid en forudsætning for udbetaling af skattefri befordringsgodtgørelse, at de generelle regler og betingelser for godtgørelse af befordringsudgifter er opfyldt, herunder at foreningen fører kontrol med antallet af kørte kilometer, og i denne forbindelse,

Offentliggjort d. 26. juli 2014

at bogføringsbilagene opfylder skattevæsenets specifikationskrav. Udbetales befordringsgodtgørelse med et højere beløb end Skatterådets satser, anses hele beløbet som udgangspunkt for skattepligtig personlig indkomst, og arbejdsgiveren - dvs. foreningen - skal indberette beløbet som løn. Det er bl.a. disse krav, der har voldt nogle foreninger vanskeligheder.

Der kan endvidere udbetales skattefrie godtgørelser til dækning af en række andre udgifter, herunder til bl.a.:

- udgifter til telefonsamtaler og internetforbrug med indtil 2.300 kr. år,
- administrative udgifter, fx kontorartikler, porto og møder med indtil 1.400 kr. pr. år
- udgifter til køb, vask og vedligeholdelse af særlig beklædning og lignende (fx sportstøj) med indtil 1.900 kr. pr. år

Reglerne er nærmere omtalt i Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 961 af 25. september 2012, der bl.a. kan ses på <https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=143396>.

Kontrol af forening

Skattevæsenet offentliggjorde i slutningen af 2012 en byretsdom om en idrætsforening, der bl.a. ikke havde opfyldt lovens krav for at udbetale udgiftsgodtgørelser skattefrit. Sagen er omtalt i Spørg om Penge den 1. december 2012.

Idrætsforeningen havde haft besøg af skattevæsenet, der havde konstateret en række problemer i sagen, herunder bl.a., at foreningen ikke opfyldte betingelserne for at udbetale skattefrie befordringsgodtgørelse i forbindelse med transport til træning og kampe.

Bl.a. var der udbetalt udgiftsgodtgørelser til de i øvrigt ulønnede spillere i foreningen. Betingelserne for udbetaling af skattefrie godtgørelser var imidlertid ikke opfyldt. Eksempelvis var der udbetalt godtgørelse for befordring til træning. Der var således tale om godtgørelse vedrørende en aktivitet, der ikke var i foreningens interesse – men i spiller-

Offentliggjort d. 26. juli 2014

nes egen interesse. Sådanne godtgørelser er ikke omfattet af reglerne for udbetaling af skattefri udgiftsgodtgørelser, jf. nærmere ovenfor.

Det betød videre, at de pågældende spillere nu var stillet, som om de havde modtaget betaling for indsatsen for foreningen – og altså ikke kunne anses som ulønnede.

De udbetalte godtgørelser kunne heller ikke anses for omfattet af de almindelige regler om skattefri befordringsgodtgørelser i forbindelse med erhvervsmæssig virksomhed, da befordring til træning og kampe ikke kunne anses som erhvervsmæssig kørsel, og da foreningen endvidere ikke havde foretaget de nødvendige kontroller *før* udbetaling af kørselsgodtgørelse til spillere.

De udbetalte godtgørelser kunne herefter alt i alt ikke anses som skattefri udgiftsgodtgørelser, men skulle beskattes hos de respektive modtagere.

Da godtgørelserne var skattepligtig indkomst for modtagerne, fik det den afledede *konsekvens for foreningen*, at foreningen måtte anses at have forsømt at indeholde kildeskat og AM-bidrag af udbetalingerne m.v.

Foreningen hæftede derfor for de manglende indeholdte A-skatter og AM-bidrag på i alt knap 350.000 kr. vedrørende de udbetalte godtgørelser m.v. Skattevæsenet var således berettiget til at opkræve skattebeløbet hos foreningen.

Foreningen har naturligvis juridisk mulighed for at indkræve disse betalte skatter og AM-bidrag hos modtagerne, dvs. de personer, der havde modtaget de skattefri godtgørelser. Og et godt råd til foreningen kunne her være, at foreningen burde opkræve nævnte skatter og AM-bidrag. I modsat fald kan SKAT gentage succesen derved, at nævnte skatter og AM-bidrag må anses som en *yderligere* skattefri godtgørelse, hvoraf der skal indeholdes skatter og AM-bidrag – og sådan kan denne cirkel køre i det uendelige, men dog med mindre og mindre beløb.

Sideløbende med denne sag mod foreningen rejste SKAT en sag mod til formanden for seniorafdelingen, der samtidig var medlem af foreningens bestyrelse.. Bestyrelsesmed-

Offentliggjort d. 26. juli 2014

lemmet påklagede denne sag til Landsskatteretten, der nu har truffet afgørelse om at fastholde skattevæsenets afgørelse.

Meget tyder på, at foreningen ikke havde kærret sig synderligt om overholdelse af reglerne for udbetaling af skattefri befordringsgodtgørelse til bestyrelsesmedlemmet.

Landsskatteretten konstaterede her indledningsvist, at det var en betingelse for udbetaling af skattefri kørselsgodtgørelse, at foreningen førte kontrol med antallet af kørte kilometer i bestyrelsesmedlemmets egen bil, og videre, at bogføringsbilag vedrørende den pågældende kørsel skulle indeholde oplysninger om:

- 1) Modtagerens navn, adresse og CPR-nummer.
- 2) Rejsens erhvervsmæssige formål.
- 3) Rejsens start- og sluttidspunkt.
- 4) Rejsens mål med eventuelle delmål.
- 5) De anvendte satser.
- 6) Beregning af rejsegodtgørelsen.

Videre påpegede Landsskatteretten, at var der udbetalt forskud, skulle den endelige opgørelse og afregning af den skattefri befordringsgodtgørelse, som bestyrelsesmedlemmet havde ret til, være foretaget ved udgangen af den måned, der fulgte efter måneden, hvor kørslen var foretaget.

Om den konkrete sag konstaterede Landsskatteretten herefter, at foreningen ikke havde ført en effektiv kontrol med udbetalingen af skattefri godtgørelse til bestyrelsesmedlemmet. Medlemmet havde således i 2007 modtaget a-conto beløb, hvor der ikke var sket modregning ved den endelige opgørelse og afregning. Videre havde medlemmet i 2008 modtaget 14.500 kr. i befordringsgodtgørelse, for hvilke der ikke forelå kørselsbilag.

Herefter blev bestyrelsesmedlemmet beskattet af de udbetalte beløb, og hæftede således umiddelbart for de ikke-afregnede A-skatter og AM-bidrag.

— o —